

Gymkac Gymkac GYMKAČ GYMKAČ
 GYMKAČ gymkac gymkac Gymkac
 GYMKAČ gymkac Gymkac
 GYMKAČ Gymkac Gymkac GYMKAČ
 GYMKAČ GYMKAČ

gymkáč

Gymkac Gymkac GYMKAČ GYMKAČ
 GYMKAČ gymkac gymkac Gymkac
 GYMKAČ gymkac Gymkac
 GYMKAČ Gymkac Gymkac GYMKAČ
 GYMKAČ GYMKAČ

**Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci. Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.
Ďakujeme.**

Ďakujeme p.prof. Mgr. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc, ochotu a trpezlivosť.

2. číslo, február 2013. Predajná cena 0.70 eur.

Redakčná rada:

Členovia: Soňa Ďuračková—Susi (sexta), Ivana Gajdošová—Ivana (septima), Michaela Glasnáková—Michelle (kvinta), Peter Kiss—Peter (2.A), Zuzana Lenártová—Zara (kvinta), Veronika Zelenayová—Veronika (sekunda), Matej Hrnčiar (sekunda), Peter Klúcsik (oktáva)

Pedagogický nadhl'ad: Mgr. Dagmar Lenártová

Prispievatelia: sekunda: Ema Morvayová, , Andrej Srnka, Richard Král', Alexandra Hrešová, Karolína Chodáková, Allen Šmihel 1.A: Karin Pätoprstá, Oliver Hincá, Adam Szakál, Rudolf Varga, Filip Koiš, Tomáš Oleš, 3.A: Nika Csiffáriová, Martin Miko, Norbert Chromek, Nikolas Vel'kov, septima: Lea Poórová, Andrej Jaško, oktáva: Nika Andeleková,

Obálka: Matej Laky

Editoriál

Bonjour!

V rukách držíte ďalšie posvätné, exkluzívne a v stánkoch nepredajné číslo gymkáča!

Prvý polrok za nami... Výdych? To si vážne taký naivný a myslíš si, že si v suchu?! Zrejme si na tejto škole príliš krátko. A na to sme tu my - redakčná rada, ktorá ťa úspešne oboznámi s celým dianím na škole. A tým nemyslím iba životne dôležitý „pas“ na zadnej obálke, ktorý ťa bezpečne dovedie od katedry do lavice. Ešte si neskončil, tak ti dobre radím, aby si poslúchol slová p. p. Oberhauserovej: „Nevypínaj sa ako maják!“ No ani ja nemám to srdce odoprieť kupón napr. takej p. p. Synakovej, ktorá momentálne poráža všetkých súperov a úspešne vyhráva s najväčšou zbierkou, ktorou sa môže pochváliť. Zišlo by sa ocenenie...

No a keď sme už pri tých oceneniach, určite ste si všimli prevrat v školskej jedálni. Kto za tým stojí? Prečítaj si rozhovor!

Z čirej empatickosti vám, samozrejme, nesmiem zabudnúť pripomenúť Valentína. Pretože tvoj/a priateľ/ka môže byť príťažlivý/á ako hromozvod (zdroj: stupnica príťažlivosti od žiakmi milovanej bývalej profesorky), môže sa stať, že 14. február bude zároveň posledný dňom tvojho vzťahu, ak zabudneš na darček/ prekvapenie!!!

Mimochodom, keď sme už pri tých dátumoch - možno ste si viacerí všimli, že 1.4. (oslava nás, „študujúcich“ v cvokhouse s krycím menom GAB) vyšla na veľkonočný pondelok - čiže prázdniny. No to ešte neznamená, že sa vzdáme svojich osláv, preto sa oficiálne prehadzujú na 3.4., takže poriadne zapísať!!!

Tak vám všetkým prajem veľa zábavy pri čítaní, obchádzajte satanovo doupie a s láskou pamätajte na sľub p. p. Oberhauserovej: „Ja nedovolím, aby ste upadli do hriechu!“

Au revoir! ♥

Michelle

Naše cesty za poznáním

Viedeň

Naskytla sa nám možnosť dostať sa tam, kam nám to sľubovali už takmer 3 roky, do Viedne. Odchod bol jedného chladného rána pred Vianocami. Ako je zvykom, stretli sme sa pred budovou GABu a spolu s druhákmi sme nastúpili do autobusu. Cesta bola super, keby sme nestáli v 45-minútovej kolóne. Na predmestí Viedne pani profesorka Nemečková povedala, že nám dá písať písomku z nášho výletu, čo spôsobilo menší rozruch v autobuse. Po vystúpení pred prírodovedeckým múzeom každý usúdil, že nás čaká poriadny zimný deň. Naše kroky smerovali priamo do múzea, kde sme mali vstup zadarmo. Videli sme mnoho exponátov, od prvokov, najmenších cicavcov, až po starodávne dinosaury. Na prvom poschodí sa prezentovala živočíšna ríša, kde boli vypreparované všetky zvieratká. Na vyššom poschodí boli vystavené kamene a minerály. Nachádzali sa tu taktiež fosílie a predmety vyrobené v praveku. Najväčším exponátom bola soška Venuše z Willendorfu, ktorá mala 25 000 rokov.

Po odchode z múzea sme sa prešli historickým jadrom Viedne, ku kostolu kapucínov do obrovskej hrobky, ktorá slúži na pochovávanie príslušníkov rakúskeho panovníckeho rodu Habsburgovcov. Zakladateľka hrobky je Anna Tirolská. Miesto svojho posledného odpočinku tu našlo 142 členov rodu, z toho 12 cisárov a 18 cisároviien a kráľovien. Umelecky najkrajšia rakva patrila Márii Terézii, ostro s ňou kontrastovala prostá rakva Jozefa II. Posledným pochovaným bol 16. júla 2011 Otto von Habsburg najstarší syn rakúskeho cisára. Úsmevné bolo, že nikomu sa nechcelo hrobku opustiť z dôvodu, že v nej bolo o 15 °C viac ako vonku, takže odchod nám trochu trval.

Náš ďalší presun smeroval priamo na vianočné trhy, už z diaľky sme cítili vôňu medovníkov, punču či iných sladkých pochutín. Rozchod sme dostali na 2 hodiny, pre niektorých znamenal tento verdikt fakt, ktorý im spôsobil menšie prekvapenie. Vonku bolo – 5 °C a fúkal nepríjemný studený vietor. Takmer každý ochutnal či už čajík, punč alebo zákusok z trhov, čo mu určite zaplávalo bôľ zo zimy. Nakoniec sme sa šťastne odfotili a mysleli si, že zima čoskoro skončí. Poberali sme sa z trhov na miesto určené pánom vodičom. Hnala nás eufória z pocitu nadchádzajúceho tepla a oddychu. Ale tu nastal závažný

problém. Keď sme dorazili na miesto, zistili sme, že pán vodič bude trochu meškať, no nečakali sme, že to bude dlhých 30 minút! Pán vodič bol zopárkrát prekliaty zo všetkých strán zúčastnených. Pohľad, ktorý sa nám naskytol po dlhom čakaní, bol skrátka neopísateľný. Keď náš autobus dorazil priamo k nám, vrhli sme sa naň, ako keď sa za bývalého režimu predávali banány.

Cesta domov bola pokojná. Z Viedne sme si odniesli hlavne veľa krásnych spomienok a pekný kultúrny zážitok. Chcel by som poďakovať všetkým zúčastneným pani profesorkám, predovšetkým pani profesorke Nemečkovej, že pre nás výlet zorganizovala.

Martin Miko, 3. A

Zamyslenie

**Nešťastie človeka spočíva v tom,
že ovládol prírodu oveľa skôr ako seba**

Píše sa rok dvetisíc dvanásť, všade kam sa pozriem, vidím autá, domy, nákupné strediská, vidím obrovskú betónovú džungľu, ktorú vytvorila najinteligentnejšia bytosť na našej planéte, človek. Každým dňom človek s úsmevom na tvári vysádza do tejto džungle nové stromy v podobe budov.

Ale je skutočne tak šťastný, ako sa tvári? Nemyslím si, že môžeme byť skutočne šťastní, keď ničíme to najcennejšie, čo máme. Meníme krásne miesto plné zelene a života za miesto chladné a plné ľudí, ktorí vidia len peniaze. Títo ľudia si pokladajú peniaze pred oči ako slnečné okuliare, len preto, aby sa im ich krásne betónové dielo páčilo. Žijú v ilúzii, že ich betónový svet je dokonalý. Predsa veď to oni sú tí najinteligentnejší, tak asi majú pravdu. Ľudia si postupne prestávajú uvedomovať, že Zem nám nepatrí a nikdy ani nebude. Prestávame si vážiť to, čo by sme si mali vážiť najviac. Veď predsa to naša Zem nás delí od čierneho-čierneho vesmíru, toho miesta ničoty.

Vedíme chladné vojny a prelievame krv, aby sme získali veci, ktoré vôbec nepotrebujeme. Ľudia dokonca vedú vojny aj s prírodou a snažia sa ju ovládnuť a obráť ju o jej prírodné bohatstvo, no asi si neuvedomujú, že Zem, na ktorej sme my hostia, sa nedá poraziť. Môžeme vyhrať bitku, ale nie vojnu. Aj keď sa môže zdať, že to my sme tu páni, opak je pravdou. Zem má nad nami moc, moc, ktorou rozhoduje o našich životoch, o našom osude. Kedy sa jej zachce, môže naše betónové džungle zmiest' z povrchu ako domček z karát. Ľudia sa naučili mnoho vecí, no to, že zem je naša pani, ešte nie. Hádam to raz pochopia, no dúfam, že ešte nebude neskoro. Pritom si ani neuvedomujeme, koľko nám môže poskytnúť, že ona je ten najväčší poklad, ktorý máme. No ľudia čím majú niečoho viac a zadarmo, tým menej si toho vážia. A preto postupom času začali brať prírodu ako niečo samozrejmé, niečo čo tu vždy bolo a vždy tu aj bude. No nie vždy to bolo tak, že ľudia boli k prírode ľahostajní. Kedysi ľudia žili v symbióze s prírodou a vážili si dary, ktoré nám dáva.

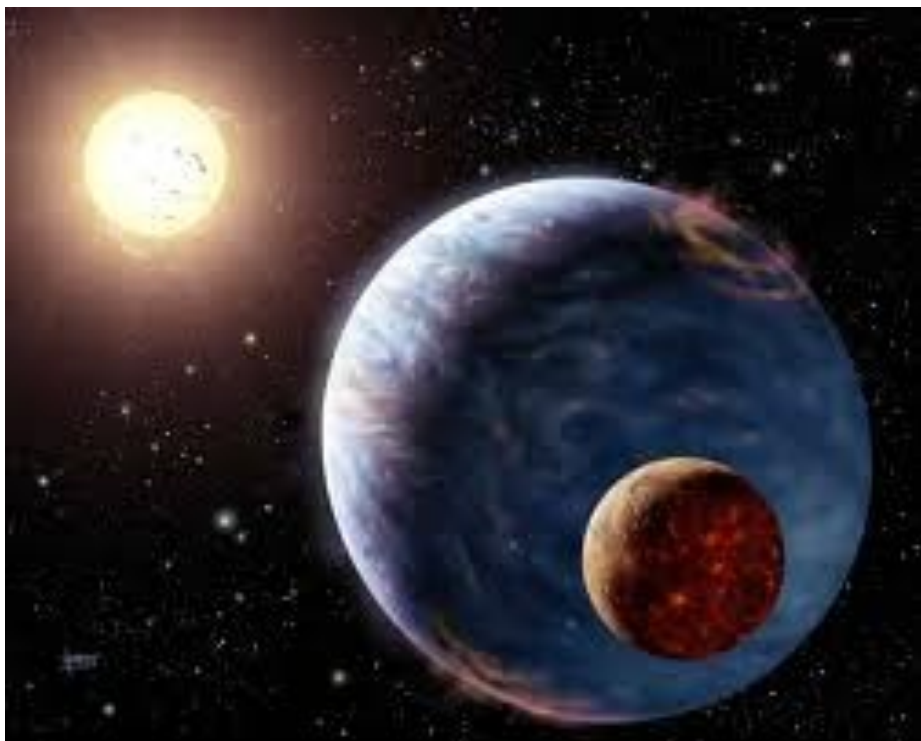
Odkedy sú ľudia na tejto planéte, chcú stále spoznávať niečo nové, učiť sa nové veci, otvárať dvere tajomstiev, aby za ne mohli nazrieť.

„Teraz, keď sme sa naučili lietať v povetrí ako vtáci a potápať sa ako ryby, ostáva nám už len jediné, naučiť sa žiť na zemi ako ľudia“. Myšlienka Georga Bernarda Shawa asi najviac vystihuje terajšiu situáciu. Ľudia v dejinách dosiahli mnohé triumfy, veci, ktoré sa na začiatku zdali nemožné. No vďaka snu, úsiliu a presvedčeniu jednotlivca sa tieto nemožné veci stali skutočnosťou.

Keď Kennedy v hlavných správach vyhlásil, že Američania dostanú človeka ako prvý na Mesiac, veľa ľudí tomu neverilo. No neprešla dlhá doba a sen sa stal skutočnosťou. Neil Armstrong vstupuje ako prvý na Mesiac! Istým krokom schádza na jeho povrch so slovami: “Je to malý krôčik pre človeka, ale veľký skok pre ľudstvo.”

Preto verím, že aj malý impulz môže odštartovať veľkú revolúciu, že aj sen mladého chlapca sa môže stať skutočnosťou. Sen o tom, že ľudia vyjdú zo svojich betónových džunglí a zložia si peniaze z očí. Potom si už nebudú musieť nasadiť masky s úsmevom, aby vyšli na ulicu.

Nikolas Veľkov, 3. A

Možno vás bude zaujímať...

European Youth Parliament - Európsky parlament mládeže

Študentka nášho gymnázia Nika Csiffárióvá z 3. A sa už druhý rok zúčastňuje stretnutí Európskeho parlamentu mládeže. Tento rok bola veľmi úspešná, zo 40 zúčastnených študentov vybrali 18 študentov, ktorí budú reprezentovať Slovensko v zahraničí na ďalších stretnutiach.. Medzi nimi aj Niku. Poprosili sme ju, aby sa s nami podelila o skúsenosť z pre ňu úspešného stretnutia.

Pred pár rokmi bola založená istá neparlamentná organizácia zvaná "Európsky parlament mládeže". Táto organizácia každoročne usporadúva v rôznych krajinách Európskej únie mnoho národných, medzinárodných stretnutí a zasadnutí pre mladých ľudí vo veku 16 – 24 rokov. "EYP" povzbudzuje mladých inteligentných ľudí s iniciatívou niečo zmeniť, aby sa spojili a pokúsili sa tieto ambície uskutočniť a prispieť k tomu, aby sme sa v mali lepšie, hlavne my mladí.

Tak ako aj minulý rok, aj tohto roku som mala tú česť byť súčasťou ďalšieho národného stretnutia, ktoré sa uskutočnilo v Častej, v Papierničke a trvalo 3 dni. Aj napriek prívlastku "národné" sa na stretnutí zišlo veľké množstvo mladých ľudí zo zahraničia ako napr.: zo Španielska, Gruzínska, Lotyšska, Chorvátska, Maďarska, Nemecka či Francúzska. A práve preto je nutné na stretnutiach používať jeden spoločný jazyk- angličtinu.

Ale ako vlastne také stretnutie vyzerá?

Prvý deň po príchode do Papierničky a po ubytovaní sa rozídeme do kongresových hál a zahájime proces zvaný "teambuilding". Je to budovanie nových priateľstiev a vzájomnej dôvery na základe hier a úloh vyžadujúcich vzájomnú spoluprácu. Sú to hry ako napr.: podávanie si loptičky len za pomoci brady, či rôzne logické úlohy. Nielenže sa z nás stanú skvelí priatelia a vytvoríme spolu silný a súdržný tím, ale

užijeme si pritom aj kopec zábavy.

Druhý deň si však vyžaduje oveľa viac sústredenia a energie, ktorú sa po pár hodinách spánku snažíme doplniť horibilným množstvom kávy v priebehu dňa. V tento deň sa zaoberáme nami vopred vybraným problémom, analyzujeme ho, diskutujeme o ňom a hľadáme vhodné a účinné riešenie, ktoré by daný problém mohlo odstrániť. Témy súvisia s aktuálnymi problémami Európskej Únie, nech už je to nezamestnanosť, mentálne zdravie mladých, ekonomika či zahraničné vzťahy. V mojom tíme zvanom "CULT- Culture and Education" sme sa zaoberali nezamestnanosťou mládeže v EÚ. Strávili sme v tej zasadačke neskutočne dlhé hodiny a pokúšali sa nájsť nejaké inovátné a efektívne riešenie, no vzhľadom na naše rôzne pohľady na danú problematiku o bolo naozaj náročné. Ale našťastie, po horúcich diskusiách a výmenách názorov, keď sa nám už všetkým parilo z hláv sme prišli na chuť kompromisom a stanovili sme definitívne riešenie.

Na tretí deň pozbierame všetky zvyšky energie a "vyfešákovani" zasadneme vo veľkej kongresovej hale, tam jeden tím po druhom prednáša svoje riešenia, pričom ostatné tímy ich predebatujú a napádajú ich. Vtedy vznikajú naozaj pozoruhodne búrlivé debaty, výmeny názorov. Nakoniec sa, samozrejme, volí.

Tie dané problematiky sú dôležité a ideme tam preto, aby sme sa pokúsili niečo zmeniť. Ale tieto stretnutia nie sú len o práci. Sú predovšetkým o ľuďoch a ich vzájomnom pôsobení. Každé jedno stretnutie človeka niečím obohatí, dá mu šancu si nájsť nových priateľov z rôznych kútov Európy, získať nové skúsenosti a užiť si neskutočne veľa zábavy.

Nika Csiffárióvá, 3. A

Ernest Cline:

Ready Player One

Keď mi niekto povie slovo budúcnosť, hneď mi napadne bohatstvo, blahobyť a nové technológie, napríklad lietajúce autá. V tejto knihe však je všetko úplne inak. Je rok 2045 a svet trápí energetická a ekonomická kríza. Nejednen človek preto uteká do videoherného systému OASIS, kde si môže urobiť novú identitu a užívať si druhý život. Môže aj cestovať na stovky virtuálnych planét, kde si postaví dom, kde bude bývať. Tvorca hry, miliardár James Halliday, však zanechá v hre niekoľko kľúčov, vďaka ktorým sa môže jeden šťastlivec dostať k jeho obrovskému majetku. Dlhých päť rokov trvalo študentovi Wade Wattsovi, kým sa dostal k jednému z nich. Potom však vypuklo hotové peklo, pretože záujemcov o obrovské bohatstvo a moc je veľa a nikto z nich sa za žiadnu cenu nevzdá šance získať toto bohatstvo, aj keby mal pre to zomrieť. Keď sa však boj preniesie z hry do reality, končí zábava. Ready Player One je zaujímavý príbeh o ponurej budúcnosti a lakomosti ľudí, ktorí urobia všetko, aby získali niečo iba pre seba.

Matej Hrnčiar, sekunda

Moja záľuba - lietanie

Každý z nás má nejaký koníček či záľubu, ktorej sa rád venuje počas svojho voľného času. Môj koníček je oproti iným trochu nezvyčajný. V živote ma nadchlo lietanie na malých lietadlách, odborne nazývaných ultraľahké lietadlá. Dôvod, prečo som si našiel práve takúto záľubu je vcelku prostý, otec je pilot a majiteľ leteckej školy, mama pracuje ako dopravná pilotka. Nezaostáva ani zvyšok rodiny, keďže mamini súrodenci sú tiež piloti a moja sestra pracuje ako letuška. So mnou sa lietanie ťahalo už od malička. Vyrastal som v Bratislave, lepšie povedané, na letisku vo Vajnoroch. Neskôr sme sa presťahovali do Kráľovej pri Senci a založili sme tu malé športové letisko. Od tej doby lietať o to častejšie. Spolu s mojím otcom som nalietať stovky hodín a prelietal aj tie najnezvyčajnejšie miesta Slovenska. Párkrát sme si zaleteli na dovolenku, napríklad do Chorvátska sme to mali len necelé štyri hodiny rovno z Kráľovej. Chorvátsko a lietanie z jedného ostrova na druhý ponad otvorené more v malom lietadle bol veľkým zážitkom, no aj na Slovensku je na čo sa pozerieť. Napríklad zasnežené Tatry sú nádherné už sami o sebe, no z výšky 5 kilometrov, keď sa pod vami týčia vrcholky skál, sú úžasné. Veľkým zážitkom bývajú aj každoročné majstrovstvá Slovenska v navigačnom letaní. S otcom sa ich zúčastňujeme už od mojich deviatich rokov. Prvé tri roky som bral štvrté miesto už ako prekliatie. Neskôr sa však začalo dariť a každoročne sme skončili do tretieho miesta. Byť niekoľkonásobným vicemajstrom a raz dokonca majstrom Slovenska považujem vo svojich ani nie osemnástich rokoch za veľký úspech.

Pred približne rokom som si po dlhom čakaní mohol aj ja začať oficiálne robiť letecký kurz. Našťastie som to nemal ďaleko na letisko, stačilo vyjsť z domu. V takomto kurze frekventant musí nalietať aspoň 45 hodín a pozostáva z 3 častí: technika pilotáže, núdzové postupy a navigácia. Najprv lieta s inštruktorom prvú časť, kde sa učí ovládať lietadlo. Inštruktor mu drží riadenie a postupne ho necháva stále viac a viac lietať samého. Tam sa budúci pilot učí letieť rovno, neskôr zatáčať, vzlietať a potom to najťažšie – pristátie. V druhej časti sa učí riešiť čo robiť, ak sa pokazí motor, ako pristáť do terénu, ak mu dochádza palivo a nablízku nie je žiadne letisko a podobne. Teda riešiť rôzne núdzové situácie. Keď už toto všetko zvláda, absolvuje preskúšanie a začína lietať sám. Ale iba v blízkosti letiska. Posledná časť výcviku je, podľa mňa, najzaujímavejšia. Navigačné lety. Lieta sa po

celom Slovensku a budúci pilot sa musí naučiť používať mapu a orientovať sa v neznámom teréne. Dôležitá je letecká korešpondencia. Aj keď sa nám obloha nad nami zdá bez hraníc, v skutočnosti tam platia presné pravidlá, ktoré rozdeľujú vzdušný priestor. Pilot si musí vedieť za letu vybaviť vstup do takýchto priestorov a neohroziť ostatné lietadlá. V závere navigačných letov sa letí na to najzložitejšie letisko – letisko v Bratislave. Navigáciu letí adept opäť najprv s inštruktorom, a potom sám.

Po odlietaní takéhoto 45 hodinového praktického kurzu, ktorý po takmer 15 rokoch lietania pre mňa nebol problémom, som bol ready na skúšky. Prišla časť, ktorej som sa obával najviac. Letecké skúšky. Tie pozostávajú z dvoch častí, teoretickej a praktickej. Ako sa termín skúšok blížil, prišlo aj na moju najmenej obľúbenú činnosť, učenie. Učenie takmer 2000, často veľmi zákerných otázok o leteckej meteorológii, navigácii, aerodynamike, predpisoch a iných veciach. I keď nie na prvý pokus, nakoniec som teóriu úspešne zvládol a prišlo na praktickú časť. Tú som s mojimi nalietanými rokmi považoval už len za formalitu a aj napriek zlému počasiu a veľmi malej viditeľnosti, hodinový let s inšpektorom bola malina.

Teraz, už oficiálne ako pilot, sa teším na leto, kedy mám v pláne splniť si ďalšie svoje sny. Prvým bude parašutistický kurz, ďalšie príde na rad naučiť sa lietať na vrtuľníkoch. Rok na to by som si rád spravil akrobatický kurz a priblížil sa tým k môjmu celoživotnému snu, lietať v jednej z najnebezpečnejších leteckých súťaží sveta, Red Bull Air Race. Určite to nebude ľahké, keďže sa to ešte nepodarilo žiadnemu Slovákovi. Avšak s mojím presvedčením, že najkrajšie lietanie je nízko a rýchlo, dúfam, že raz sa mi to podarí a možno práve ja budem tým prvým Slovákom.

Norbert Chromek, 3. A

Naturálna kulturistka - príprava na súťaž

Aj keď kulturistike sa venujem len krátko, vždy som športoval. Od mojich šiestich rokov som hrával hokej, na ktorý ma otec každý deň vozil do Bratislavy. Hrával som ho jedenásť rokov a popritom som chodieval do posilňovne, hlavne kvôli zlepšeniu výkonnosti pri hokeji. Moji rodičia vlastnia posilňovňu, takže som sa pohyboval v jej okolí už od malička. Keď som po jedenástich rokoch skončil s hokejom, do posilňovne som chodiť neprestal. Cvičil som niekoľko rokov, iba s menšími prestávkami. Veľmi ma to bavilo a chodil som tam skoro každý deň. Rozmýšľal som nad spôsobmi, ako sa posunúť ďalej, a tak som začal experimentovať so stravou. Spravil som si výživový kurz a zistil som aké zázraky dokáže spraviť strava a že je ešte dôležitejšia ako samotné cvičenie. Po krátkom čase som si dokázal stravu prispôsobiť tak, aby som dosahoval presne také výsledky, ako som chcel. Už keď som trávil toľko času v posilke a pochopil som stravu, začal som rozmýšľať nad súťažou. Keď som to prvýkrát povedal, veľa ľudí ma nebralo vážne a niektorí sa tomu smiali. Začal som cvičiť ešte poctivejšie a ako sa blížila súťaž, stále som pritvrdzoval. Celú dobu som cvičil s mojim kamarátom a spolužiakom španielskeho pôvodu, Frederikom. Asi tri mesiace pred súťažou som začal držať diétu a vtedy som začal chápať, že to nebude také jednoduché. Tréningy boli stále viac náročné a energia ubúdala. Bol som nervózny, unavený, hladný. Nedokázal som sa na nič sústrediť, takže učenie bolo veľmi ťažké. Diéta bola stále prísnejšia a najhoršie to bolo, keď som dva dni pred súťažou musel vysadiť aj vodu. Na prvej súťaži som obsadil 6. miesto. Trénoval som ďalej a o dva týždne prišla ďalšia súťaž: Majstrovstvá Slovenska, kde sa mi podarilo vyhrať 2. miesto. Bol som veľmi rád a na ďalšiu súťaž som sa pripravoval s radosťou. Boli to majstrovstvá sveta v Karlových Varoch. Tam moja forma vyvrcholila a bol som celkom spokojný. Večer pred súťažou som však chytil nejaký vírus. Nedokázal som dokončiť finálnu časť prípravy a dosť mi to poškodilo. Skončil som na 7. mieste.

Tohtoročnú jarnú sezónu som si dal pauzu, nakoľko maturujem a nezvládol by som sa pripraviť na súťaž. Najbližšie sa pripravujem na jesennú sezónu. Prípravu začnem hneď po maturite.

Miro Koczka, 4. A

BEDÁRI (alebo Zase sa niekto „zrípal“)

Konečne prišiel deň, keď sme dostali príjemný darček od našej školy a posledný deň pred polročnými prázdniny sme sa nasmerovali na miesto Lichnerovej ulice do epicentra našej seneckej kultúry. Kina...

Keď som prišla na dohodnuté stanovisko, z mojej triedy tam bolo plusmínus šesť deciek, avšak tie zvyšné k nám pribehli ako na povel, keď sme sa všetci začali zbierať dovnútra. Teda, väčšina tried sa zbierala, keďže nám, žiaľ, chýbala triedna. Potom sme sa vzchopili, predbehli ostatných a nakoniec sme sa usadili hneď druhí v poradí. Následne sme sa museli presadiť. A potom znova. Ale to nie je podstatné. Po tých rozbiehajúcich minútach, počas ktorých sme si obzerali ostatných a komentovali všetko čo sa hýbalo, modlili sa, aby sme tie približné tri hodiny nechrápali príliš hlasno alebo robili niečo úplne od veci (popr. doplňte podľa seba), sa zhasli svetlá a mohol sa začať umelecký zážitok.

Musím priznať, že keď množstvo zúbožených otrokov odsúdených na horší trest než smrť, začala spievať prvé slová, trochu ma chytila panika. Stručný obsah som poznala, no akosi sa ku mne nedostalo, že to bol muzikál. Nevadí...

Ak mám spomenúť nejaké silné zážitky, rozhodne bolo obdivuhodné a zároveň hrôzostrašné, čo chudobná Fantine dokázala urobiť, aby zabezpečila život pre svoju dcérku. Predať vlasy, zub, šperky a nakoniec aj seba. Myslím, že veľa ľudí si zapamätalo hlavne dvoch podvodníkov z hostinca, ktorí kradli každému všetko, mleli nepravé mäso, podvádzali a neustále si mýlili Cosette s Colette. Bola som vážne vďačná, že tam boli humorné scény, ktoré odľahčili hustú atmosféru na filmovom plátne a trochu prebrali ľudí, ktorí už zaspali. Každopádne ja som sa nenudila – väčšinu filmu som tuho rozmýšľala, v akom filme som to videla vedľajšie postavy. Obsadenie bolo naozaj ohromné, výprava stopercentne nákladná a film trval 2 hodiny a 40 minút. Napriek tomu už niektorí v polovici chytali paniku, že „koľko ešte?“ (hlavne moja spolusediaca, čiže som k tomu dostala aj komentáre zdarma) a rozhodli sa upokojiť niečím výrazne šušťavým. Asi to pomohlo, lebo o chvíľu bolo v sále zase ticho, Asi zaspali. Ja osobne

som si nevedela predstaviť, aký dlhý bude tento film, ak, preboha, sme len na začiatku deja a už musela uplynúť hodná chvíľa. To bolo jedno mínus. Ok ľudia, informácia navyše, toto dielo malo šesť zväzkov. Šesť! Pamätajte, že to vždy mohlo byť ešte dlhšie. Čo som si ešte všimla (ok, všetci si to všimli), že sa tam vyskytli aj scény, ktoré mi akosi nesesedeli k malému osadenstvu vpredu. Ale chápem, že sa to asi inak nedalo, ani ja by som nemala to srdce ich nechať v škole. Každopádne tam mali ich rovesníka, ktorý aj napriek nízkemu veku a krutému koncu, ukázal najväčšiu odvahu. Mňa osobne sa dotklo, že všetci ľudia v meste pozatvárali dvere pred tými, ktorí za nich obetovali životy. Chápem, že sa báli, ale predsa len, nechať ich zmrieť a potom s tým žiť?

No a blížíme sa k záveru, poslednej bodke. Incident sa stal tak približne v strede filmu, v určitej napínavej časti, keď zrazu bolo počuť buchot a následný záchvat smiechu otriasol celou sálou. Zo skúseností spojených s našimi kultúrnymi podujatiami som rýchlo pochopila, že niekto spadol na schodoch cestou dole. Zase! Netuším či nashvál alebo kto to bol, (možno to bol akýsi prejav precítienia deja, ktorý sme nepochopili) lebo som sedela presne na opačne strane, no dotýčný si určite svoj moment slávy užil. No, nečudujem sa, že sa potkol, lebo celý film bol dosť tmavý...

Napriek tomuto všetkému som však stretla aj ľudí, ktorým sa to páčilo. Môj názor? Nebolo to zlé, možno len diváci na to neboli najvhodnejší. No som si istá, že počas roka všetci uvítame ďalšiu príležitosť sa ísť kultúrne vyžiť a učebnice nechať doma.

Zara

Rande pred školskou jedálňou

Iste žiadnemu stravníkovi v našej jedálni neuniklo, že chorú pani kuchárku zastupoval pán kuchár - Jaroslav Sabo, ktorý si srdcia našich stravníkov, ale určite aj mnohých vyučujúcich, získal svojím úsmevom, zdvorilosťou a nepochybne aj kuchárskym umením a zručnosťou pri vydávaní jedál. Aj keď bol s nami len krátky čas, mnohí sme si ho obľúbili a dúfame, že úsmev a milé slová sa pri vydávaní jedla s ním nestratia. Chceli by sme sa s ním rozlúčiť rozhovorom, poďakovaním. A ešte milými slovami, ktoré sme našli v odkazovej stránke (uvádzame presné znenie).

Pod'akovanie

Týmto by som sa chcela poďakovať vedeniu za prijatie nového pána kuchára do školskej kuchyne, no najmä veľmi pekne ďakujem pánovi kuchárovi za jeho výborne odvádzanú prácu, ktorá sa odzrkadľuje na úrovni stravovania sa v našej jedálni. Rady študentov miznú mávnutím čarovného prútika, jedlo je krásne naaranžované a navyše ho vydáva milý človek s úsmevom na tvári, ktorý mi vždy pozdvihne náladu. Ďakujem Vám!

1. Čo hovoríte na to, že po vašom príchode stúpol počet stravníkov v našej jedálni?

Pre mňa je to ocenením mojej snahy, vždy keď varím, chcem len, aby boli spokojní všetci. Myslím si, že keď stúpila spokojnosť, je

to v podstate vyjadrenie spokojnosti s našou prácou.

2. Máte nejaký celoživotný sen?

Mať sen ako človek je podstata života - napredovanie s dobou atď'. A mať sen ako kuchár? Je vždy jediný - aby bol spokojný zákazník - a pre mňa je každý študent aj profesor zákazníkom.

3. Pamätáte sa na svoje školské časy? Aký ste bol študent?

Varenie bol môj koníček od malička a školské výsledky som mal veľmi dobré, ale o základnej škole to povedať nemôžem.

4. Čo najhoršie ste v škole vyviedli?

Neviem, „fajčil som?“. Neviem, či to v tej dobe bolo najhoršie - bola úplne iná doba, ale rád si na to spomínam.

5. Váš najobľúbenejší vtip?

Tých je moc a ešte nie je po 22. hodine.

6. Akú superschopnosť by ste chceli mať/prečo?

Aby chutilo každému a všetci boli spokojní.

7. Aké boli vaše začiatky v kuchárskej kariére?

Spomienky sú krásne, vždy to bol môj koníček a aj je.

8. Aké jedlo najradšej varíte?

Pre kuchára to nie je o tom, čo najradšej varí. Pre mňa je to, čo najlepšie chutí mne a ostatným.

9. Aké jedlo vám najviac chutí?

Možno vás sklamem, ale nie je to, čo si navarím sám. Keď mi chutí jedlo, je jedno, či to varí špecialista, len nech to má „fazónu“, úpravu a nech sa nesnaží ma oklamať ako host'a - to si vážim.

10. Podarilo sa vám už niekedy nejaké jedlo, ktoré nikto nikdy

neuvařil?

Ešte som sa o také niečo ani nepokúšal, ja nie som ten, čo by sa pokúšal o extrémny. Protitázka - čo kto ešte nenavariť? ... Potom to možno skúsím.

11. Ktoré z medzinárodných jedál vám pripadá najčudnejšie a ktoré by ste nedokázali zjesť?

Neviem posúdiť, ale asi ťažko by som zjedol živé proteíny a pod.

12. Kto varí u vás doma?

No, v tom som aj ja zainteresovaný!

13. Aká je vaša najobľúbenejšia činnosť?

Určite varenie!!! ... a potom rád chodím na hríby a nepochybne ro-dina!

14. Varíte v našej jedálni vraj len v čase, keď nie ste v práci. Aké je vaše zamestnanie?

Ale ja som v práci ,aj keď tu nie som. Som zamestnancom želez-níc a nemá to nič spoločné s mojím koníčkom.

Ďakujeme za rozhovor.

Michelle a Zara

Život v cudzine

Aj v tomto čísle vám prinesieme skúsenosti našich študentiek, ktoré absolvovali štúdium v zahraničí. Nika Andelková z oktávy strávila rok za Veľkou mlákou a Lea Poórová zo septimy pol roka v Nemecku. Tu sú ich skúsenosti.

„Stars & Stripes“

-Ešte päť minút! (Najlepšie ďalších dvadsať alebo, ešte lepšie, nečakane ochorieť aspoň na dva dni.)

Úprimne si myslím, že na GABe je len málo študentov, ktorých myseľ každé ráno pri dotieravom zvuku budíka nezablúdi práve týmto smerom. Sú vôbec takí? Ak áno, ešte som tú časť nemala a ja do takejto elitnej menšiny jednoznačne tiež nepatrím. A tak som si zvykla. Na to, že škola, rovná sa povinnosť a počet jej hodín, požierajúcich moje bezbranné chvíle voľna, je priamo úmerný mojej zlej nálade. Dôverne to poznáme všetci.

No a presne s týmto postojom prevereným tým málom rokov, ktoré mám, som v hmlisté augustové ráno predminulého roka na rozlúčku objímala mojich prestrašených rodičov na veľmi dlhú dobu, poslednýkrát. S otáznikmi v očiach, panickými myšlienkami váhania a malou hŕstkou odvahy, ktorá mi ešte zostala, som sa s ďalšími troma rovnako neistými štipendistami nechala odviezť na viedenské letisko.

Nekonečne plynúce minúty čakania. Zvláštne neosobná atmosféra letiska. Chaotický prestup v Nemecku. A ešte nekonečnejšie hodiny na palube preľudneného lietadla. Peťo, Vanda, Dóra, ja a oproti nám v prevahe Spojené štáty. Napriek všetkému to znelo fajn.

Boston; prvá zastávka našej slovenskej štvorice aj zvyšku študentov v našom veku, ktorí si rovnako ako my zaslúžili svojou angličtinou ročné štipendiá. Prechádzky mestom rybárstva a zopár typických zoznamovacích hier. Tak málo stačilo, aby som sa po štyroch dňoch uvítacej orientácie ASSIST programu lúčila s jej účastníkmi ako s naj-

lepšími přátel'mi.

Denver. WOW! Tak to bola asi moja prvá reakcia, keď som tentoraz úplne sama stála uprostred obrovského (a nie je obrovský v Európe ako obrovský v Amerike) letiska a dostala prvú facku reality. Pripadala som si ako malé zmätené šteňa obklopené miliónmi ľudí, ktorí na rozdiel odo mňa smer k cieľu svojej rýchlej chôdze dobre poznali. No na rozdiel od roztomilého šteniatka za mnou nikto neprišiel, aby ma chytil za ruku a zaviedol do bezpečia. Namiesto toho som musela rýchlo nájsť kufre, ďalších dvoch rovnako osamotených neznámych, s ktorými som cestovala ďalej a hlavne miesto odchodu nášho taxíka. Celý ten čas strávený na letisku som len dychtivo zvierala rúčku môjho kufra, naplneného asociáciami z domova a bála sa ho pustiť, aby sa mi s ním v tom zmätku náhodou nevyšmykla aj moja vlastná identita. Carbondale; konečná zastávka. Prvý pohľad na školu. Prvé zvítanie s neznámymi. Prvé stretnutie s mojou novou „rodinou“. Neubehli ani štyri dni, aby som sa „oťukala“ a tradície mojej novej „hippie“ školy ma vyhnali v desaťčlennej skupinke nových študentov a dvoch učiteľov do divočiny coloradských Rocky Mountains. Tu to volajú „wilderness orientation“ a každý nováčik strávi týždeň zdolávaním skalnatých vrchov, ďaleko od civilizácie a so všetkým (vlastne ani zďaleka nie všetkým) potrebným v batohu na chrbte. V školských letákoch, ktoré mi týždeň pred odletom do USA zaplavovali poštovú schránku, sa o „wilderness“ párkrát zmienili, ale ja som si napriek upozorneniam o fyzickej príprave z neznámeho dôvodu zachovala zromantizovanú predstavu, že sa týždeň budeme prechádzať terénom s náročnosťou prechádzky okolo Slnecných jazier. Aj som to celkom odhadla, ale iba pokiaľ ide o cestu tam...autom. Až príliš rýchlo som si však uvedomila, že ma čaká sedem dní pomerne náročnej turistiky a mne, čo som predtým veľký turistický batoh ani len nemala na chrbte, pripadala aj tá trocha jednoduchších trás ako hotové himalájske výstupy. Hoci inde by som sa v rovnakej situácii asi so slzami na krajíčku detinsky zaťala a začala protestovať. Vtedy to ale znamenal začiatok môjho amerického roka, tak som si namiesto hlúpych sťažností potriasla ruku s dospelosťou a naplno využila veľkú mieru mojej tvrdohlavosti.

Boli momenty, keď som so zaťatými zubami preklínala každú sekundu a želala si iný štart roka, ktorý sa mi už aj tak javil celkom náročný. Po pár dňoch zaspávania uprostred neznámeho lesa, pod premočenou plachtou namiesto stanu, s pocitmi mrazu a ponožkami sušiacimi sa v spacáku mojou vlastnou teplotou, som si ale uvedomila, že byť hodená do vody neznáma ďaleko od všetkého čo

poznám, je nejlepší spôsob, ako sa stať súčasťou niečoho nového, práve preto mi „wilderness-týždeň“ neskôr tak prirástol k srdcu. A po týždni mojich životných turistických výkonov som sa naspäť do civilizácie vrátila ako súčasť Colorado Rocky Mountain School. Internát, ktorého obývačka so starodávnym pianom alebo celodrevená kuchyňa by zožali chválu aj od interiérových dizajnérov. Učitelia ako priatelia. Školský campus ako botanická záhrada. Strava ako v prvotriednom hoteli. Bežný študent GABu, ako som ja, zvyknutý na fádne steny jeho vnútra, by si CRMS (Colorado Rocky Mountain School) pod pojmom „škola“ predstavil len v najbláznivejších surreálnych snoch. A ja som sa do jedného po návrate z „wilderness“ zobudila. Nespomeniem si na jediné krivé slovo ani nepríjemný zážitok, ktorý by sa mi s mojou skúsenosťou spájal, aj napriek tomu, že sa mnohí chytíte za hlavu a skonštatujete to ako obyčajné kliše. Americký sen je mŕtvý! To v dnešnej dobe tvrdia všetci, ale ja neviem, ako inak by som pomenovala to, čoho súčasťou som mala to šťastie byť na 10 mesiacov (aj keď to má od charakteristiky amerického sna ďaleko) ukázali a ktorý mi aj po viac ako polroku stále neuveriteľne chýba a už asi aj navždy bude, až kým ho znovu nenájdem.

Nicolette Andeleková

Gymkáč & Lea Poórová

Ponúkame vám rozhovor s Leou a keďže bol o nej článok aj nemeckom študentskom časopise Spitzze, do ktorého prispieva, ponúkame vám ho v originálnej podobe. Skúste, ako je to s vašou znalosťou nemčiny...

V akej krajine si študovala? Na akej škole?

Študovala som v Nemecku, konkrétne v jeho severozápadnej časti. Navštevovala som celodenné osemročné gymnázium.

Prečo práve tento výber?

Samotnú krajinu som si vybrala kvôli jej dominancii v Európe, pretože poskytuje úžasné možnosti ako rozvíjať nemecký, ale aj anglický jazyk.

Tak isto je v nej veľmi veľa pamiatok a zvykov, ktoré som chcela spoznať bližšie.

Ako dlho si tam študovala?

V Nemecku som strávila pol roka. Vrátila som sa v januári.

Skús stručne charakterizovať z Tvojho pohľadu mentalitu tamojších ľudí (popr. študentov) , popr. ich porovnaj s našincami.

Už samotné myslenie niektorých ľudí, najmä staršej generácie je veľmi odlišné od našincov. Vždy majú všetko do podrobnosti naplánované a majú neuveriteľný rozhlád v mnohých oblastiach.

Čo sa týka študentov, veľký rozdiel v mentalite nie je. Možno sú niektorí z nich veľmi múdri, ale až tak zle to s nami Slovákmi nevyzerá. Myslím, že aj na Slovensku je dosť výnimočných študentov, akurát tým nemeckým je venovaná väčšia podpora od štátu. Hlavný rozdiel medzi slovenskými študentmi a nemeckými je asi ich samostatnosť. *Keďže sú už aj v škole vystavení obrovskej zodpovednosti na vyučovaní, keďže si ho tvoria skoro sami, jednoducho sú prinútení robiť nie veci sami.*

Čo Ti pobyt dal, popr. o čo Ťa obohatil?

Určite ma obohatil o skúsenosti. Či už v nemeckom školskom systéme alebo v živote, ktorý žijú cudzinci v iných krajinách. Spoznala som neúrekom nových kamarátov z rôznych kútov sveta, ktorých by som inak možno nikdy v živote nestretla. Napríklad z Ekvádoru a z Južnej Afriky. Sú to úžasní ľudia. Taktiež je to nespočítateľný počet zážitkov,

ktoré mi navždy ostanú v srdci.

Zažila si nejakú veselú alebo smutnú príhodu?

Asi najsmutnejší pocit som zažila v lietadle, keď som odchádzala zo Slovenska. Ale našťastie sa mi prihodilo viacej humorných príhod, ako napríklad prvý deň v škole, ktorý bol dosť náročný. Ak si porovnáam veľkosť nášho gymnázia a môjho nemeckého, tak je to asi 1:10. Gymnázium v Nemecku navštevovalo asi 3000 študentov, takže to bol pre mňa obrovský šok a trvalo mi hodinu, kým som sa v celom areály školy zorientovala a vôbec našla kanceláriu riaditeľa.

Čo by si poradila študentom, ktorí by chceli ísť na študijný pobyt do zahraničia?

Keď majú možnosť, nech určite idú. Samozrejme, musia dobre zvážiť, kam by chceli ísť a hlavne prečo. Niekedy ste tam vystavený obrovskému tlaku, pretože každý od Vás očakáva určitú toleranciu k novým veciam. Ale ak sa veci majú od začiatku dobre, dostanete dobrú rodinu a škola vám sadne, je to aj určitý spôsob dovolenky a relaxu.

Ďakujeme za rozhovor

Mein deutsches Tagebuch

Es ist immer schwer anzufangen. Also starte ich mein Tagebuch lieber mit einem Interview. Darin erfährt ihr etwas über mich, worüber ich am liebsten schreibe und vor allem meine Erlebnisse mit ein bisschen deutscher Ironie. Viel Spaß!

Am Anfang eine ganz typische Frage: Wer bist du eigentlich?

Mein Name ist Lea, ich bin 17 Jahre alt. Ich komme aus der Slowakei, wo ich auch bisher gewohnt habe. Mein Leben änderte sich aber um 180 Grad, als ich mich entschieden habe, an einem Schüleraustausch teilzunehmen. Mein Ziel war eindeutig Deutschland.

Warum Deutschland?

Gute Frage! :) Erstens treibe ich sehr viel Sport und hier in Deutschland gibt es unheimlich viele Möglichkeiten, Sport zu treiben. Außerdem finde ich dieses Schulsystem zwar total komisch, aber es ist auch ziemlich interessant. Die Landschaft, große Städte, Oktoberfest zu besuchen oder richtige Bratwurst zu probieren sind auch Gründe, warum ich Deutschland besuchen wollte.

Für manche Schüler ist es unvorstellbar, eine Zeit ihres Lebens im Ausland zu verbringen. Welche Eigenschaften muss man dafür haben?

Die Eigenschaften genau zu beschreiben, ist sehr schwer. Aber grundsätzlich sollte man freundlich, bereit, andere Kultur zu akzeptieren und vor allem selbstständig sein.

Wie waren die ersten Tage im Austauschprogramm?

Meine ersten Tage waren perfekt. Nach dem Flug aus Wien nach Berlin warteten auf uns am Flughafen Mitarbeiter aus unserer Agentur. In Berlin blieben wir 3 Tage, um an einem Vorbereitungsseminar teilzunehmen. Ich sage Euch, das war der Hammer! Es war wirklich lustig zu beobachten, wie die Studenten aus China zum ersten Mal in ihrem Leben Schweinefleisch mit Messern kleinmachen. Ich bin froh, dass ich aus Europa komme! :) Nach 3-tägiger Lehre über die Deutschen, einer Berlinbesichtigung und einem Musical sind wir dann mit den anderen Studenten in Gruppen zu den Gastfamilien gefahren. Dieses Kitzeln im Bauch, bevor man die Familie sieht, ist unbeschreiblich.

Worin siehst du den größten Unterschied zwischen den Deutschen und den Slowaken?

Viele stellen sich die Deutschen als strenge blonde Menschen vor. Von diesem Satz stimmt in Wirklichkeit nur 40 Prozent. Ja, viele sind blond, aber sie sind sehr unterschiedlich. Streng sind sie nur manchmal, wenn man nicht macht, was sie verlangen. Ich denke, das Maß der Strenge ist gleich wie in der Slowakei.

Allgemein kann ich sagen, dass diese Nation sehr lieb und nett ist, immer offen etwas Neues zu sehen, sehr zielstrebig und geschmacksvoll.

Den größten Unterschied sehe ich in den Häusern. Die meisten hier in Deutschland sind aus Ziegeln und in der natürlichen Farbe von außen gelassen.

Das Essen ist hier auch ein bisschen anders. Die Deutschen sind sogenannte „Fleischfresser“, was für mich persönlich kein Problem ist. :o)

Das Brot hier ist auch anders. In der Slowakei typisch großes weißes oder ungarisches schwarzes rundes Brot wird hier durch eckiges Vollkornbrot ersetzt. Meiner Meinung nach schmeckt aber dieses Brot richtig lecker! Und Bratwurst finde ich auch sehr, sehr lecker!!! :o)

Was können wir noch von dir erwarten?

Also im zweiten Teil meines Tagebuchs können die Leser/innen von meinen Erlebnissen aus den ersten Schultagen erfahren, eine Geschichte über eine Rechenmaschine, die mir überirdisch vorkam und etwas über die Stadt, wo ich jetzt wohne, lesen.

Wortschatz:

- 1) **die Bratwurst** - graue Fleischwurst die immer gegriert wird, typisches deutsches Gericht
- 2) **die Wirklichkeit** - die Realität
- 3) **grundsätzlich** - im Grunde genommen
- 4) **lecker** - sehr gut (sagt man fast immer, wenn etwas gut schmeckt)

Bis bald,
Lea

Foto: Archiv Lea Poárová

Pohl'ad do zrkadla...

Neskutoční prváci 2012/2013

Aká je tohtoročná 1.A...? Slovami neopísateľná! No ja sa o to aj tak pokúsim. Najviac rezonuje originalita. V našej triede nenájdete niekoho, kto by vás niečím nezaujal. Tak napríklad máme Hulka, Nemca, tanečnicu, speváčku a dokonca aj majstra sveta v pretláčaní. Za nenápadným zjavom jedného z 15 žiakov sa nachádza aj vynikajúci plavec. Verte či nie, ale náš kolektív obohacuje aj jeden pračlovek. Aký sme kolektív? Nie je slovo, ktoré by to dostatočne vyjadriло! Úžasný ani zďaleka nestačí! Scelili nás hlavne školské výlety. Síce sme na jednom z nich takmer stratili jedného zo spolužiakov, ale všetko dobre dopadlo a počet žiakov je stále rovnaký. Kvality tejto školy si s omeškaním všimli aj dvaja žiaci, ktorí prišli, takpovediac, dodatočne. Jedna prišla presne o deň neskôr a druhý o necelé dva mesiace po začiatku školského roka. Dnes sme už ako 24-členná rodina alebo Sodoma a Gomora, to je dosť neisté. Mnohí z nás si ale uvedomili, že „základka“ nie je ani zďaleka ako GAB. Najviac sklamaní sme boli pri uzatváraní polročných známok. Aj zo seba, ale hlavne z profesorov. Fakt, že sa tu neuzatvára nahor, je dosť smutný. Ale aj tak sme si všetkých profesorov veľmi obľúbili. Len to každému inak prejavujeme. Nepochybne v ankete obľúbenosti vyučujúcich v našej triede vedie pani prof. PhDr. Helena Oberhauserová a pani prof. PaedDr. Zuzana Synaková. A to myslím smrteľne vážne! Máloktorý pedagóg je ochotný upustiť zo školskej rutiny a zasmiať sa spolu so žiakmi. Dôležité ale je ustriehnuť, kedy si profesori robia „srandu“ s nami a kedy z nás. Ale neodvolateľne úžasná je aj pani prof. Mgr. Martina Pazderová, ktorá má tu česť byť nám triednou profesorkou. Obávam sa ale, že jej nezostáva nič iné, ako sa urputne modliť, aby zmaturovala aspoň polovica z nás. To bol, samozrejme, vtip! Verím, že obraz, ktorý si o nás profesori utvorili (a nie je veľmi priaznivý), budeme mať možnosť vylepšiť v nasledujúcom polroku. Tak nám, milí spolužiaci, držte palce, aby sme aj my raz mali tú neuveriteľnú česť mať na sebe pripnuté zelené stužky z nápisom GAB a príslušným menom.

Karin Pätoprstá

Tak nás vidí Oliver :)

RIŠO

PŘEDSEDA

TOMÁŠ

FILIP

CHOBOT

KIKO Š.

PIRINKO

RUDI

MÁRIO

DÁVID

NICOLAS L.

ERIK

NICOLAS D.

OLIVER

ADAM S.

AKO SA TI PÁČI NA NOVEJ ŠKOLE?

Tomáš Oleš: Je to tú výborné, aspoň si môžem vybrať vysokú školu, akú ja chcem.

Rudolf Varga: Začiatky ťažké, ale začína sa mi to páčiť.

Veronika Pobjecká: El Fantastico.

Kristián Piroška: Páči sa mi tu.

ČO BY SI ZMENIL/A, KEBY TO ZÁVISELO OD TEBA?

Filip Koiš: Učítelia sa neodzdravujú.

Katarína Chrapčiaková: Dlhšie prestávky.

Monika Meszárosová: Všetko je tu tak, ako má byť.

Veronika Pobjecká: Nič.

D: Bufet namiesto automatu a menej kričiacich učiteľov.

ŤAŽKO SA TI ZVYKÁ, ŽE SA TU MUSÍŠ VIAC UČIŤ?

Ch: Nie, aj tak sa neučím.

Tomáš Oleš: Ťažko, základná škola ma nič nenaučila.

Adam Chobot: Ja to nejako už zvládnem.

Ch: To by som sa najprv musel začať.

Ch: Ani sa moc neučím.

KTORÝ PREDMET MÁŠ RÁD A NAOPAK NEMÁŠ RÁD?

Ch: Nemám rád fyziku, mám rád nemecký jazyk.

Ch: Nemám rád fyziku a chémiu, ale baví ma telocvik spolu s biológiou.

Ch: Vôbec nemusím fyziku s dejepisom, ale mám rada biológiu a anglický jazyk.

Ch: Nemám rada fyziku, zbožňujem umenie a kultúru.

Ch: Tiež nemám rád fyziku ako ostatní, ale milujem telocvik.

AKÉ SÚ TVOJE ZÁĽUBY?

Erik Filkasz: Milujem futbal, hokej a XBOX.

Rudolf Varga: Mám rád šport, autá a chvíle s priateľmi.

Monika Meszárosová: Mám rada brušné tance.

Mária Dugovičová: Rada tancujem a čítam.

Oliver Hinca: Jednoznačne futbal.

Lea Michaličová: Mám rada hudbu, kreslenie a lyžovanie.

Helena Zsilinszká: Kone, kreslenie, korčuľovanie a venujem sa spevu.

Dominika Marcinová: Baví ma korčuľovanie a kreslenie.

Adam Szkál a Rudo Varga

To sme my ...

Tento beat je len pre našu triedu,
je jasné, že u nás nemáme žiadnu biedu.

Leoš, neustály triedny zabávač,
je to majster Slovenska, je to sumo hráč.

Erik, Adam - máme tu fanúšikov Arsenalu,
Škoda, že za posledných 10 rokov nevyhrali čo i len trofej
malú.

Filip, beaty dáva ako legendárny Majk,
prosí ťa len o jedno, prosí, daj mu aj ty lajk.
Legis, večne zaľúbený chlapec,
Helena, Maťa, Maja, Karin - to je teda kanec.

Môžeme sa pochváliť, my v triede modelku máme
a hráme, že robí reklamu s hokejovými prilbami,
ale ešte poslednú radu ti natlačím do hlavy,
keď si spravíš srandu z Kikina, naberie ťa vidlami!

Filip Koiš a Tomáš Oleš

Výsledky súťaží a olympiád

Olympiáda zo slovenského jazyka- školské kolo

kategória A (septima, októva, 3. A, 4. A):

- 1. miesto:** Alexandra Tošič (okt.) – 18 b
- 2. miesto:** Barbora Kissová (4. A) – 16 b
- 3. miesto:** Jana Potočárová (okt.), Miroslava Čerňanová (4. A) – 15 b

kategória B (kvinta, sexta, 1. A, 2. A):

- 1. miesto:** Natália Škorvagová (2. A) – 19 b
- 2. miesto:** Veronika Pobjecká (1. A) – 18 b
- 3. miesto:** Zuzana Lenártová (kvinta), Barbora Hollá (sexta), Katarína Valovičová (sexta) – 17 b

kategória C (tercia):

- 1. miesto:** Andrej Rondoš – 20 b
- 2. miesto:** Terézia Sarňáková, Marek Mokoš – 19 b
- 3. miesto:** Nina Maláková, Jakub Žůrek – 17 b

Mgr. Alžbeta Durayová

Školské kolo Geografickej olympiády

V priebehu decembra sa na našej škole uskutočnilo školské kolo geografickej olympiády. Medzi najúspešnejších riešiteľov patrili:

Nina Bučková a Sofia Fedorová z primy
Pavol Toth Vaňo a Filip Rybanský zo sekundy
Jakub Žůrek a Jakub Kočalka z tercie

Vítázom srdečne blahoželáme a prajeme veľa úspechov v ďalších kolách.

Mgr. Tatiana Vietorisová

Školské kolo Pytagoriády

Prima:

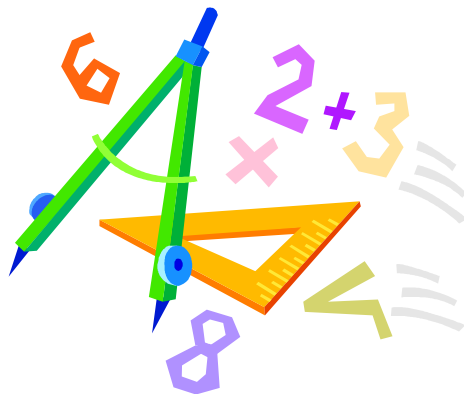
1. Dominika Nagyová
2. Matej Kočalka
3. Nina Bučková

Sekunda:

1. Andrej Špila, Ema Morvayová
2. Pavol Toth Vaňo
3. Allen Šmihel

Tercia:

1. Jakub Žůrek
2. Karin Zatkáliková
3. Kristián Beskyd

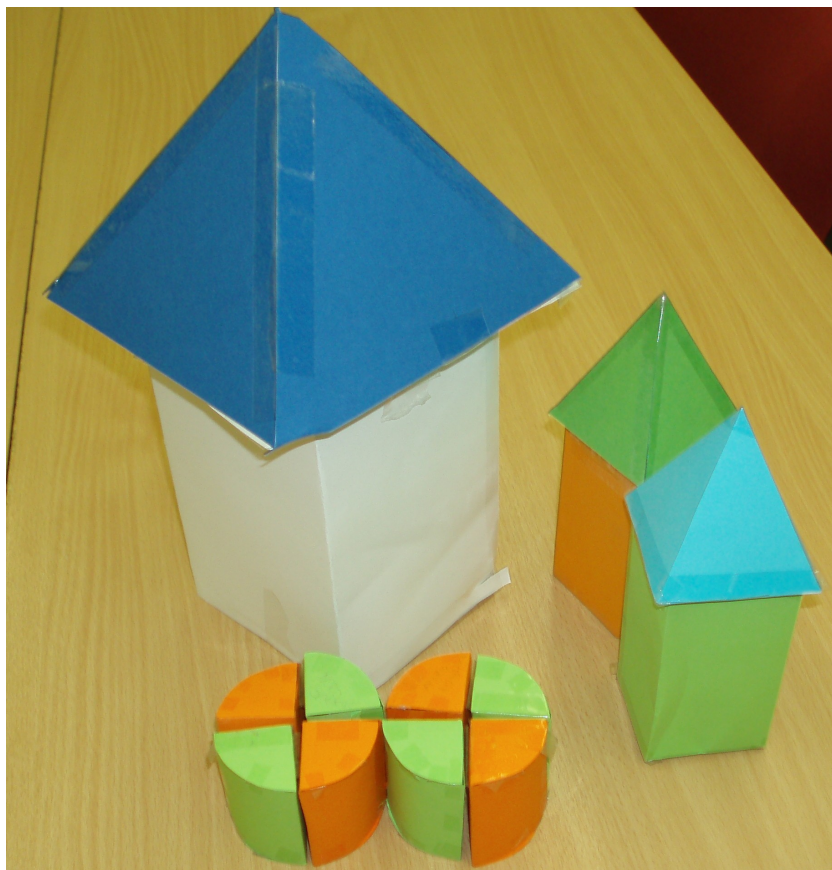

Výsledky obvodného kola Technickej olympiády

Kategória A - 3. miesto: Norbert Barkol, Andrej Rondoš (tercia)

Kategória B - 1. miesto: Lukáš Bača (sekunda)

3. miesto: Timotej Michalka (sekunda)

Výsledky obvodného kola v SCRABBLE

kategória A (6. ročník ZŠ + príme)

- 1. miesto: **Miriám Mat'ašáková** (Gymnázium A. Bernoláka)
- 2. miesto: **Tomáš Chalás** (ZŠ na Mlynskej ulici)
- 3. miesto: **Štefan Kúdela** (ZŠ J. G. Tajovského)

kategória B (7. ročník ZŠ + sekunda)

- 1. miesto: **Oliver Kolembus** (ZŠ J. G. Tajovského)
- 2. miesto: **Adam Vrbovský** (ZŠ na Mlynskej ulici)
- 3. miesto: **Adam Glasnák** (Gymnázium A. Bernoláka)

kategória C (8. ročník ZŠ + terciá)

- 1. miesto: **Jakub Kočalka** (Gymnázium A. Bernoláka)
- 2. miesto: **Lenka Novotná** (ZŠ J. G. Tajovského)
- 3. miesto: **Alexandra Rafaelová** (ZŠ na Mlynskej ulici)

kategória D (9. ročník ZŠ + kvinta)

- 1. miesto: **Zuzana Žákovcová** (Gymnázium A. Bernoláka)
- 2. miesto: **Vladimír Piroška** (ZŠ na Mlynskej ulici)
- 3. miesto: **Nikola Bínovská** (ZŠ J. G. Tajovského)

Mgr. Alžbeta Durayová

Obvodné kolo olympiády nemeckého jazyka

Tak ako každý rok, aj v tomto školskom roku sa konalo školské a obvodné kolo olympiády nemeckého jazyka. Tento ročník bol už 23. a naše gymnázium žalo skvelé výsledky. Olympiáda nemeckého jazyka je postupová súťaž. Podmienkou postupu do vyššieho kola je absolvovanie nižšieho kola, umiestnenie sa na 1. mieste a dosiahnutie úspešnosti min. 60%. Vyhlasovateľom olympiády je MŠ SR a odborným garantom je celoštátna odborná komisia. Olympiády organizačne zabezpečuje IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže na základe kontraktu, uzatvoreného s MŠ SR.

Organizátorom obvodného kola olympiád v nemeckom jazyku je každoročne Gymnázium Antona Bernoláka v Senci. Naši žiaci súťažili v štyroch kategóriách a každá kategória má štyri časti: počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením, gramatický test, ktorý je zameraný na preverenie jazykových schopností, lexikálnych jednotiek, fráz a ustálených spojení a na ústnu produkciu na neznámu tému. Do ústnej časti je zahrnutá aj reakcia na vizuálny podnet, či už je to príbeh v obrázkoch, fotografia alebo komiksy. Jazykové kompetencie žiakov hodnotí odborná porota, ktorá určí poradie súťažiacich. Žiaci súťažia anonymne. V olympiáde nemeckého jazyka v obvodnom kole sa na **1. mieste umiestnili: Matej Ingeli, 4. A** (kategória 2B), **Katarína Čačíková, tercia** (kategória 2E /, **Vanesa Svitanová, sekunda** (kategória 1 C – germanofónna). Žiačka sexty **Laura Johanesová sa umiestnila na 2. mieste**. Žiaci, ktorí sa umiestnili na 1. mieste postupujú do krajského kola, ktoré sa bude konať 14. februára 2013 na Gymnáziu Bilíkova 24, v Bratislave. Výsledky v jazykových olympiádach ako aj v iných súťažiach sú odrazom mimoškolskej pracovnej aktivity študentov, ich nadania a cieľavedomosti. Vedenie gymnázia podporuje a iniciuje mimoškolskú činnosť študentov, o čom svedčí aj veľký počet krúžkov v gymnáziu, ktoré vedú pedagógovia a rodičia. Akýkoľvek prejav záujmu žiaka o čosi, čo sa deje vo vyučovacom procese aj mimo neho, je cesta k vedomostiam.

Jazykové súťaže a projekty poskytujú optimálne impulzy na prehlbenie kreativity žiakov a rozšírenie komunikačných schopností v cudzom jazyku.

PhDr. Helena Oberhauserová

Športové úspechy našich žiakov

Obvodné kolo v cezpoľnom behu žiakov SŠ

družstvo chlapcov: Michal Köplinger, Adrián Matejka, Martin Kučerák

družstvo dievčat: Iveta Šipošová, Barbora Holá, Dominika Marcinová – OK, Simona Farkašová - KK

Umiestnenie družstiev chlapcov a dievčat : Obvodné kolo 1. miesto

dievčatá 5.miesto

chlapci 11.miesto

(Michal Köplinger / 2. miesto, Iveta Šipošová / 6.miesto)

Beh zdravia žiakov ZŠ a SŠ

Našu školu reprezentovalo 25 žiakov

Najúspešnejší žiaci : Filip Koiš - 3. miesto, Vladimír Komarov - 2. miesto

Školský pohár - súťaž mladších žiakov v malom futbale

Našu školu reprezentovali : Patrik Hanzen, Patrik Šušla, Viktor Zelenay, Vincent Martonka, Michal Trubač, Pavol Tóth – Vaňo, Filip Rybanský, Andrej Srnka, Dávid Chvostaľ, Lukáš Bača

Umiestnenie družstva : 2. miesto

Obvodné kolo v stolnom tenise žiakov ZŠ a OSG

Našu školu reprezentovali:

družstvo chlapcov : Jakub Drinka, Branislav Sabó, Branislav Sabó, Tomáš Baršváry, Andrej Špila

družstvo dievčat : Zuzana Žákovcová, Simona Spišáková, Martina Babacsová,

Umiestnenie družstiev: chlapci 2. miesto, dievčatá 2. Miesto

Obvodné kolo v stolnom tenise žiakov SŠ

Našu školu reprezentovali:

družstvo chlapcov : Martin Semančák, Tomáš Baršváry, Ronald Köszikla, Richard Korčák

družstvo dievčat : Michaela Augustovičová, Monika Szakálllová, Alexandra Majová, Jana Potočárová

Umiestnenie družstiev: Obvodné kolo - chlapci 1. miesto, dievčatá 1. miesto

Postup do krajského kola - 5.12. 2012 stolnotenisová hala, Černoc-kého ul., BA - chlapci 4. miesto

Turnaj vo futbale žiakov SŠ „ O pohár predsedu BSK „

Našu školu reprezentovali : Filip Koiš, Kristián Šimon, Nicolas Legi-nus, Oliver Hinca, Martin Kučerák, Michal Köplinnger, Adrián Matejka, Martin Miko, Andrej Kavecký, Tomáš Vrtal, Ladislav Talamon, Ri-chard Pavle

Umiestnenie družstva: 2. miesto

Obvodné kolo vo volejbale žiakov SŠ

Našu školu reprezentovali : Bronislava Juráková, Andrea Tóth – Vaňová, Nina Podmanická, Kristína Kleinová, Petra Múčková, Ema Balážová, Laura Johanesová, Patrícia Chvostaľová, Stela Tvrdá, Zu-zana Goneková

Umiestnenie družstva: 2. miesto

Vedomostná súťaž o olympizme

Dňa 18.4. 2012 sa konalo regionálne kolo vo „**Vedomostnej súťaži o olympizme**“ pre stredné školy BSK.

Vedomostná súťaž sa konala na Športovom gymnáziu Ostredkova v Bratislave. Družstvo Gymnázia Antona Bernoláka v Senci v **zložení Agáta Šuláková, Dominik Michálek a Martin Semančák** obsadili v konkurencii 13 družstiev stredných škôl a gymnázií bratislavského kraja **1. miesto** a tak si vybojovali postup na slovenské finále tejto súťaže, ktoré sa konalo 12. – 13. októbra 2012 v Košiciach. V silnej konkurencii 16 družstiev, družstvo nášho gymnázia skončilo na 12. mieste.

Ďakujeme za úspešnú reprezentáciu školy!

Mgr. Ján Šimulčík

POĎAKOVANIE...

V zimných mesiacoch prebiehala na našej škole súťaž, ktorú pre nás pripravila predajňa potravín CBA na Lichnerovej ulici v Senci. Do zbierania čo najväčšieho počtu pokladničných blokov sa mohla zapojiť každá trieda.

Naši najmladší primania zbierali po celý čas naozaj veľmi húževnato, dokonca si rozdeľovali medzi sebou úlohy a vymýšľali stratégiu. Vidina jednodňového výletu bola pre nich veľmi lákavá.

Mňa, ako ich triednu, však potešilo aj niečo iné. V jeden deň prišli za mnou naši študenti 1. A s nápadom, že oni svoje vyzbierané bloky venujú práve primanom a dokonca sa k nim pridali aj študenti sexty.

Aj keď prima nakoniec s počtom účtyhodných 4422 blokov nevyhrala, chcela by som sa touto cestou poďakovať prvákovi a sextanovi za to, že v nich žije pocit spolupatričnosti, dokážu sa podeliť a chcú pomôcť aj iným, nemyslia len na seba. Vedia urobiť radosť a potešiť. A dnes je táto vlastnosť vzácna.

Ďakujeme!

Mgr. Tatiana Vietorisová

Z našej tvorby...

Záujmy

Segedín a Knedľa sú ich prezývky,
Občas zlyhávajú im aj hlasivky.
Kajka, Saška šikovnice,
Nepohrdnú kúskom pizze.

Aby boli tie dve štíhle,
nedvíhajú doma „cihle“,
radšej chodia volej hrať,
a nie každý deň sa za kompom ...

Saška tancovať dobre vie,
v Kajke však srandovné stvorenie vrie.
Pohyby ako na trampolíne,
to by sa dalo prirovnať ku Karolíne.
Saša na tanečnú chodila päť rokov,
A to je výsledok jej dnešných krokov.

Večer keď všetko upokojí sa razom,
a baby poradia si s ušným mazom,
do kníh zaboria nosy,
a nikto ich o to neprosí.

Pravidelne do knižnice chodia,
a nové zážitky sa v nich rodia.

Nezhody riešia po svojom,
Občas aj snehovým bojom.

Vôňa stajní láka ich silno,
I keď občas majú na „pilno“.
Zvieratá ľúbia, obzvlášť kone,
Mačky, psy a aj vorvane.

Tvorivosť ich nepozná hranice,
Sú schopné vymaľovať aj palice.
Naposledy za obeť hodváb padol,
Nikto však pri pohľade na dielo chradol.
Modelujú z Fima i hlíny,
Málokedy ich diela majú trhliny.

Cestovanie – záľuba ich veľká,
Idú tam, kde ukáže kompasu strelka.
N.Y.C, Los Angeles, Aljaška i trópy,
Zatiaľ iba pomocou Google mapy.
Zážitok však majú tak či tak,
Nepohrdnú Google View-om ani za mak.

Do veľkomiest podľa najnovšej módy,
Ak nie, neprekročia ani schody.
Módu majú veľmi rady,
Veď sa dajú do parády.

Originality však nikdy dosť nie je,
Inak by sa čudovali kam tento svet speje.

V balení chalanov sa trochu vyznajú,
No zatiaľ však žiadneho nemajú.
Záujmov teda požehnane majú,
A ešte veľmi veľa ich vyskúšajú.

**Karolína Chodáková,
Alexandra Hrešová,
sekunda**

Floorball

Mám rád šport a pohyb iný,
športujem aj dve hodiny.
Najlepší je avšak floorball,
ani hokej ani futbal.
Rýchlo sa v ňom zlepšujeme,
pravidlá už všetky vieme.
Vystrel, ober a či prihraj,
ale hlavne zápas vyhraj.
Matúš našu bránku stráži,
Preto si ho každý váži.
Aj keď sa vám Timo nezdá,
V obrane je známa hviezda.
Po ihrisku lopta letí,
Jeden švih a už je v sieti.
Píšťalky sa ozve piskot,
Z našej strany veľký výskot.
Jedna nula to je skóre,
Po tom našom krásnom góle.

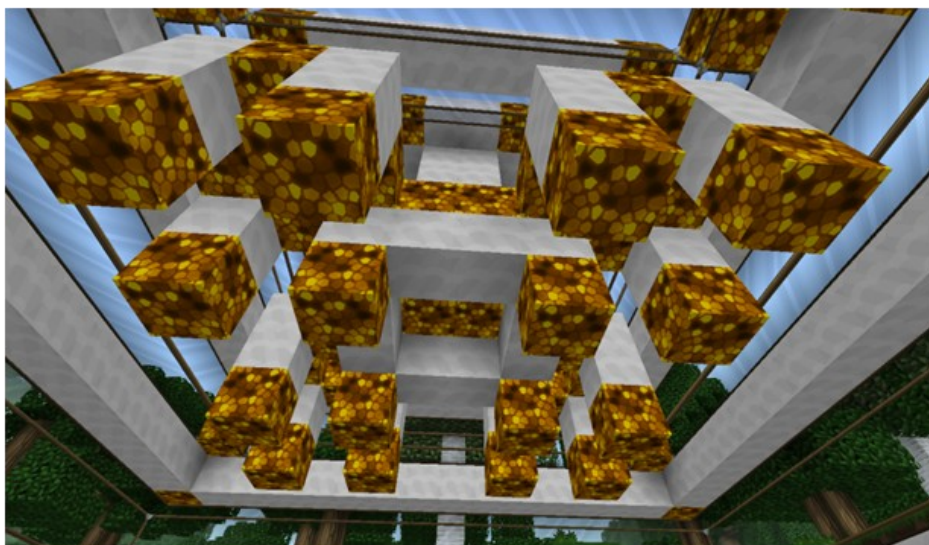
Rado Král' a Andrej Srnka

Minecraft

Minecraft (v preklade umeenie ťažby) je sandbox indie (po anglicky nezávislá) hra, ktorá vyzerá, akoby ju niekto prepašoval strojom času z 19. storočia k nám. Celý svet je totiž z kociek. Aj váš panáčik, ktorý sa volá Steve je celý z kociek. Minecraft bol vytvorený 11. mája 2009 a vytvorila ju firma Mojang, ktorá má na konte viacero úspešných hier, napríklad Cobalt, alebo Scrolls. Mojang založil Švéd Markus Persson, po ktorom ho prebral Jens Bergensten, známy aj ako jeb_ (to nie je nadávka, ale iniciály jeho mena) v decembri roku 2011. Zaujímavosťou je, že na konci roku 2012 si Minecraft kúpilo viac ako 9,000,000 ľudí. Minecraft však má až 15,000,000 hráčov vrátane tých, ktorí si túto hru nekúpili. Minecraft sa stále vyvíja a vylepšuje. Pracuje sa na snapshotoch (nedokonalé verzie hry) a nových verziách. Minecraft je však známy predovšetkým tým, že sa tam dá postaviť takmer všetko. Môžete si postaviť

dom, lietadlo, obrovský iPad, alebo rovno palác. Treba sa však ponáhľať, pretože v noci vyliezajú zo svojich úkrytov príšery. Ráno, keď všetci rýchlo zmiznú do svojich temných kútikov, môžete sa znova vydať prehľadávať svet Minecraftu.

Matej Hrnčiar

Báseň o Minecrafte

**Toto je báseň o Minecrafte a napísal som ju preto, lebo
ma Minecraft baví a je to fakt dobrá hra.**

Spawnol som sa na lúke a uvidel som strom,
naťal si drevo a postavil si dom.

Zaryl som svoje wooden veci do skaly,
a skoro ma v jaskyni Creepri dostali.

Našiel som uhlie a rozpálil si pec,
vytaval som ingoty a vycraftil si meč

Potom v noci o polnoci v zbroji zo zlata,
vybral som sa na púšť, zabíjať prasatá.

Prasatá som nenašiel, boli tam iba kravy,
zrazu veľká bolesť a šíp mi trčí z hlavy.

Dal som tomu kostlivcovi headshot medzi oči,
no zrazu na mňa naraz desať Zombov zaútočí.

Po tejto ťažkej bitke, slnko znova vyšlo,
no poviem Vám rovno, o život mi išlo.

Naťal som obsid a postavil som portál,
zapálil som rám, do pekla som sa dostal.

Zabil som troch Ghastov a našiel nether pevnosť,
v jej chodbách som sa bál a cvičil lukom presnosť.

Proti mne je Blaze a ja chcem jeho tyč,
strelil po mne guľu a ja stojím ako nič.

Potom som ho zabil a spravil si blaze powder,
Vrátil som sa k portálu a opustil som Nether.

Keď vrátil som sa späť, naplnil som chest,
tamol som si vlka a dal mu mäso zjesť.

Spravil som si ender oká, len tak pre parádu,
hľadám dia v jaskyni, vo vzduchu cítim zradu.

Kopem ešte chvíľku, už aby som prestal,
Krompáč sa mi zlomil, predom mnou Ender portál.

Silno som sa nadýchol a vložil ender oči,
vybral som sa dnu a zjavil som sa v Konci.

Ničím veľké veže, lukom strieľam do draka,
už iba pár rán a on dostane na fraka.

Keď drak na mňa letí dám mu mečom po bruchu,
zrazu veľké svetlo on zomiera vo výbuchu.

Vrátil som sa domov teraz šťastie v srdci mám,
v plnej zbroji z diamantov Minecraftu som pán.

Allen Šmihel, sekunda

Nakupovanie

Tento víkend voľný mám,
nakupovať pôjdem, lenže KAM?
V Avione, Auparku či Centrali?
Kde najnižšie ceny namerali?

Do Eurovei vybrala som sa,
ľudí tam bola veľká masa.
Vyšla som s rukami plnými tašiek,
kúpila som si gate, svetre aj pár čačiek.

Módnú prehliadku som usporiadala doma,
Pochválil ma otec, brat aj moja mama.
Zas plnšiu skriňu budem mať,
Môžem s dobrým pocitom zaspávať.

Ema Morvayová, sekunda

Škola s úsmevom...:)

U: Aj ja by som si rada sadla k Jakubovi a búchala sa s ním.

U: Bolo tej zubárke dobre na záchode?

U: Adam, máš meniny? Nemáš! Tak buď ticho!

U: Dávid je slovenský Chuck Norris.

U: Keby si mohol byť bunkou, akou by si bol?

Ž: Alkoholickou!

U: Jánošík, to bola mafia!

U: Otoč sa, lebo Jurajovi ostanú tak oči a už z neho nebude pekný chlapec!

U: Kto dýcha žiabrami?

Ž: Morské panny!

U: Ešte nevrátil? Čo ho očkujú proti besnote?

U: To hovor babke Falatke, že si ma nevidel!

U: Otočte sa dopredu. Vy sa vidíte celý deň, mňa iba chvíľu.

Ž: V Revúcej bolo evanjelické, v Martine tiež a v Kláštore.... aká bola druhá možnosť?

U: Počítač nezapínajte, včera vraj dymil.

U: Pani profesorka tu mala učiť, ale neprišla, neviem prečo...

Ž: Blicuje!

U: Hraboše sú konštanta a x je výkonnosť kane.

U: Ešteže ste mali črevné problémy len jedným smerom.

U: Otázka "Prečo?" sa, Dávid, bežne vytratí do 5-6 rokov..

Ž: Koľko je hodín? Teda, ktorá strana?

U: Tichá brehy vody myje!

U: A tie meňavkobičikovce majú v schránkach také tvary na ...

Ž: Poštu?

U: Akú máš národnosť?

Ž: Slovenskú.

U: Nemyslím...

U: Zaslúžiš si plusku, lebo si trafil, že si useless (in English)

U: Nesmejte sa školskej kalkulačke!

Ž: A prečo sa nestaráte o svoje choré dieťa?

U: Lebo sa musím starať aj o teba.

U: Zástupca nálevníkov, ktorého spomínate už od primy?

Ž: Mikroskop.

U: A medzi nimi je tretia dutina, a tá sa volá?

Ž: Šeherezáda!

U: Vnútri je endoderm, vonku je ektoderm a medzi nimi je Šeherezáda.

U: Ako vyzerá hubka?

Ž.: Ako špongia.

U: Viete aké dobré známky budete mať z písomky?

Ž: Ja vám kašlem na písomku... ja som hladný! Už som mal aj fialku!

U: Radšej mať mrle, ako hlísty!

U: Či je to zošit?

Ž: Náš, spoločný.

U: Ak si myslíš, že si vtipný, tak sa vycap do rozhlasu alebo do televízie ako Nora Mojsejová!

Ž: Ale prečo pozeráte na mňa?

U: Ja nepozerám vôbec!

U: Kde máš úlohu?

Ž: Ja ju...

U: Mínuska!

U: Ľudia sa delia na kreatívnych a robotov. Ty si robot!

U: S tebou tak trieska tá puberta, že by som ti len sedatíva dávala..

U: To ktorý imbecil tam vonku vyvreskuje?

Ž: Pani profesorka

U: Zeus. Ako sa volala jeho žena?

Ž: Zeusová

Ž.: Ja som počul, že keď žralok prestane plávať a zastaví sa, tak sa utopí...

U: Nerozmýšľaj toľko, lebo spuchneš!

U: Nepíš nič, dieťaťatko...

U: Mám vycvičený sluch na každý moment!

U: Dajte mu to pero, lebo mu niečo spravím!

U: Ty sa liečiš?

Ž: Nie.

U: Tak sa začni liečiť!

Ž: Odkiaľ mám čítať?

U: Od začiatku do konca.

Ž : Eeine káse..

U: Aký kaz? .. dobrý kaz si ty!

U: Heslo baroka?

Ž: Vivat Vivatis (správne Vanitas Vanitatum)

U: Diela Komenského?

Ž: Sanatórium školy materskej (správne Informátorium školy materskej)

Vianočná akadémia

Písal sa piatok 21. decembra roku 2012 a ľudia po celom svete v napätí očakávali, ako to dopadne s dlho avizovaným koncom sveta. Študenti nášho gymnázia pripravujúci vianočný program chvíľu aj uvažovali o tom, či sa oplatí ladiť nástroje a babrať sa s ozvučením. Nakoniec, na všeobecnú radosť celej školy, sa do toho s vervou pustili a posledný kalendárny deň v škole spríjemnili ako obecenstvu, tak aj sebe zlatým výberom vianočne naladených piesní, skladieb a príbehov. Keďže popularita školských kultúrnych podujatí v poslednej dobe začala závažne vzrastať a priestory našej školskej telocvične pre to nemali dostatočné pochopenie, účinkujúci odohrali hneď dva úžasné koncerty. Úspešne sme sa časovo vtesnali do začiatku veľkého konca a síce neviem, aká nálada panovala v hľadisku, v „bekstejdži“ sme si užívali každú ostávajúcu sekundu, tancovali, podporovali vystupujúcich spevákov scénickým tanečným prevedením ich piesní a inými podobnými vecami, ktoré však navždy ostanú za našou provizórnou stenou. Za seba môžem povedať, že neľutujem, že som v ten deň neostala doma a ďakujem pani profesorke Strivinskej za to, že program dala dokopy a všetkým vystupujúcim za skvelú náladu, krásne piesne a skladby, ktoré som si mohla vypočuť.

Ivana

Valentínky ♥

Lúbime vás ako krtko svoju lopatku. Pre chlapcov z 1. A (hlavne pre T. a F.)

Milujem Mišku Smandrovú. Allen

Pozdravujem celú sekundu, všetci sú naj kamoši a všetky pekné baby:) Allen

Mám vás rád, pani Oberhauserová, ste najlepšia učiteľka.

Milujem Bebe Brumík.

Zdravím svoju mamičku, ktorú mám rád a chcem jej za všetko poďakovať.

Všetko najlepšie k narodeninám.

Chcem odkázať Eduardovi Martinezovi z kvinty, že je skvelý a veľmi ho ľúbim. Mám ho strašne rada a dúfam, že aj on mňa. Strašne moc ťa ľúbim:).

Drahá mamička, chcel by som ti zablahoželať skvelého Valentína a chcem ti odkázať, že ťa veľmi ľúbim.

Sisi z 3. A odkazuje svojim najväčším láskam Miške a Ad'ke, že ich ľúbim najviac na svete <3 YOU AND ME BEST FRIENDS FOREVER WILL BE (vy viete:*)

Či už v Amerike alebo tu, navždy spolu. Gumbi

Drahá pani učiteľka Oberhauserová. Sme veľmi radi za to, že práve vy nás učíte nemčinu (taký ťažký jazyk). Nevieť si ani len predstaviť, že by to mal byť niekto iný. :)

Valentínka pre p.p. Rohárovú, že to nevzdala.

Či už v Amerike alebo tu, navždy spolu. Gumbi

Valentínka pre p. profesorky Strivinskú a Pazderovú za ich výborné hodiny a za chápaný prístup k študentom:).

Vážená p. zástupkyňa. Som veľmi rada, že nás učíte etickú výchovu. Vždy sa teším, že sa dozviem niečo nové z oblasti ezoteriky.

Valentínka pre p.p. Oberhauserovú, prosím zahrat' peknú pesničku, za to, že má niekedy veľmi vtipné poznámky a dobré nápady (zavrieť niekoho do kabinetu).

Chcem poďakovať p.p. Oberhauserovej za všetko, čo ma doteraz naučila.

Valentínka pre moju lásku

Život bez lásky

Je ako zvädnuté klásky.

Valentín lásky čas,

Láska prídi včas!

Srdce mi horí,

Láska ma morí.

Si moja láska,

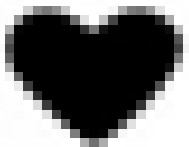
Ty, moja Katka.

Vanese zo sekundy, že som do nej a že ju milujem.

Ad'ka z 3.A ľúbi Sisku a Mišku. Skutočný priateľ je ten, kto prichádza, keď ostatní odchádzajú (13.11.2012 :*)).

P.p. Oberhauserová, som veľmi rád, že nás učíte, pretože sme si s vami užili veľa srandy.

"Nemčina je za dverami! Wir lieben Sie, Frau Oberhauserová. Oktáva:)"

Kupón pre momentálny „výpadok pamäte“ na jednu vyučovaciu hodinu v druhom polroku školského roka 2012/2013. Neplatí pre písomné, kontrolné práce a týždeň pred koncoročnou klasifikáciou. Zároveň neplatí pre maturitné predmety oktávy a 4.A.

podpis riaditeľa školy

